

Katedra sociálních věd

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK OPONENTA NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

TÉMA: Mysl měnící látky a jejich uživatelé

AUTOR: Patrik ŠPONAR

VEDOUČÍ BP: PhDr. Jana Jetmarová, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Hlavní výzkumnou otázkou autora této práce je, jakým způsobem aktéři konstruují symbolickou hranici mezi většinově společensky tolerovanými drogami, tzv. legálními drogami ovlivňujícími mysl, a mezi drogami, které jsou považovány za ilegální? Kromě zajímavosti tématu na této práci oceňuji též odlišný přístup k tématu a koncepci práce, kdy autor propojil umně teorii s praxí.

Metodologická část práce je poněkud zkratkovitá. Autor zde pouze zmiňuje výzkumnou otázku a fakt, že v terénu využil polo- a nestrukturovaných rozhovorů s aktéry. Nicméně se nedozvídáme nic více o operacionalizaci výzkumné otázky, co je obsahem rozhovorů, na co se autor zaměří jako na klíčové odpovědi atp. Na to jeden a půl strany metodologie opravdu nestačí. Některé informace se nicméně čtenář dozví v dalších kapitolách, neboť jak autor sám uvádí, práce striktně nerozlišuje mezi teoretickou a praktickou částí. Poté je zařazena podstatná a obsahově dobře propracovaná kapitola zaměřená na charakteristiku jednotlivých respondentů (celkem šest). Přestože jednotlivé osoby jsou charakterizovány dobře, stejně tak i místo výzkumu, tak mi v této části chybí jistá generalizace, shrnutí získaného vzorku. Pátá kapitola se věnuje definici a dějinám drog. Hned na úvod překvapí kapitola 5.1. věnovaná definici drog, kde autor sice shromáždil pět zajímavých definic, ale chybí tomuto textu jakákoliv interpretace autora samotného. Teprve o několi stran později a jen zkratkovitě se autor vyjadřuje, která z definic je pro něj nejvhodnější, se kterou pracuje nebo jak by se k ní jako antropolog vymezil a jakou pracovní definici si sám stanovuje.

Šestá, závěrečná kapitola se věnuje biopolitice a je rozsahově i obsahově nejvýznamnější částí práce. Autor se v ní opírá o koncepci biopolitiky M. Foucaulta. Velmi oceňuji na následujících podkapitolách fakt, že autor zajímavým a nekonvenčním způsobem propojuje Foucaultovu teorii s názory svých respondentů, které cituje přímo i interpretuje. Oceňuji také to, že zvolené citace od respondentů dobře korespondují s patřičnými dílčími částmi této teorie biopolitiky. Zatímco první tři až čtyři kapitoly této práce mou pozornost nezískaly, tak tato kapitola svým kvalitním propojením teorie a praxe ano. Je zde patrné nejen dobré seznámení autora s teorií biopolitik Foucaulta, ale též kvalitní terénní výzkum, který s teorií vhodně propojil.

Přes dílčí nedostatky hodnotím práci kladně a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **velmi dobře**.

V Pardubicích dne 19.7.2016

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.